

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Bellegambe è Societate Jesu Theologi,
Enchiridion Theologo Practicum Tripartitum, De Ivbilæo
Ecclesiastico**

Bellegambe, François

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Sectio II. De Subjecto, Seu Capaci Jubilæi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42093

S. 2. De subjecto, seu capaci. 135.
plina domestica, vitæque communis
uniformitate, tantoperè à Summis
Pontificibus commendatâ. Atque id
statuere potest pro suis domesticis
Paterfamilias. Pourné, De indulg. p. 2.
c. 8. n. 10. cum Bordonio.

Similiter potest Superior injunge-
re, ut unicam ex Ecclesiis disjunctivè
designatis visitent, eamque Monaste-
rio viciniorem, ne diutius absint,
evagentur, &c.

S E C T I O II.

DE SUBJECTO, SEU CAPACI JUBILÆI.

Q UÆST. I. *Quis lucrari possit Jubi-
læum?*

RESP. Omnis & solus Christianus,
rationis compos, non ligatus excom-
municatione majore; ut habet com-
munis: quia hæc privat communions
bonorum spiritualium. Solet tamen
concedere Pontifex facultatem quocumque
absolvendi ab omni censurâ,
exce-

136 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
exceptis iis qui ab ipsomet Pontifice
& Apostolicâ Sede, vel ab aliquo
Præfato, seu Judice Ecclesiastico, ex-
communicati, suspensi, interdicti, &c.
declarati, vel publicè denunciati fuis-
sent, nisi infra tempus Jubilæi satisfac-
cerint, aut cum partibus concordave-
rint.

Ut autem lucretur quis Jubilæum,
exequi debet opera omnia præscri-
pta, eo modo & tempore, quo injun-
git Pontifex concedens. Quare Bul-
lam Jubilæi consulat, ut quid inten-
datur & præscribatur pro illo conse-
quendo, intelligat, & conformiter
exequatur.

Q. 2. An sit capax Jubilæi, qui non
fuerit præsens publicationi?

R. Si initio non fuerit præsens in
loco, ubi publicatum est Jubilæum,
si tamen postea adveniat, ubi publi-
catum est, potest ibi lucrari Jubilæ-
um. Quia per præsentiam statim ac-
quirat jus ad illud lucrandum, cum
promulgatio semper perseveret.

Unde,

Unde, licet adveniret feriâ quintâ, posset petere & obtinere commutationem jejunii feriæ quartæ in aliud opus, & profequi faciendo alia opera requisita. Quod etiam verum crederem (ait Card. de Lugo n. 125. & meritò) licet ipso Sabbatho adveniret: Quia tunc potest commutatis jejuniis subrogare alia opera, visitare Ecclesias, ac confiteri, & die sequenti Eucharistiam sumere.

Q. 3. An, qui tempore publicationis Jubilæi, ex invincibili ignorantia illius notitiam non habuerit, possit transacto tempore lucrari intra duas hebdomadas à die notitiæ?

R. Aliqui approbatî à Dianâ p. 3. tr. 4. R. 151. §. Notandum, & Cotonius cum aliis apud Gobatum Tr. de Jubil. n. 65. & 91. sine; item Alloza v. Indulgentia, Sect. 4. n. 19. Busenbaum De satisfact. per Indulg. sub finem, Arsdekin, affirmant. Verùm Lugo n. 119. dicit, nunc, stante clausulâ Bullæ, non posse: Quia solis navigantibus & iter

& iter agentibus conceditur prorogatio: cæteris autem impeditis conceditur, ex facultate Confessarii, operum prorogatio vel commutatio.

Q. 4. *An Civis Insulensis extra Diocesim existens, dum in ea promulgatur Jubilæum, possit, elapso ipsius Jubilæi tempore reversus, idem lucrari Insulis?*

R. Affirmativè, si fuerit absens tanquam peregrinus, seu navigans aut iter agens. Patet ex verbis Bullæ, quibus concedit Pontifex ut navigantes aut iter agentes, cum primùm sese ad sua domicilia receperint, peractis iis quæ præscribuntur, visitatâ Ecclesia Cathedrali, vel Majori, aut Parochiali loci ejusdem domicilii; eandem Indulgentiam consequi possint & valeant.

Perly *Cum primùm*, non prohibetur quò minùs quis, post suum reditum, duas hebdomadas integras, à reditu suo proximas, seligat sibi perficiendis operibus præscriptis. Nam Pontifex vult ut unusquisque habeat
dua.

S. 2. De *subjecto, seu capaci.* 139

duarum hebdomadarum spatium, in quo cum quiete & devotione possit se preparare; inquit Lugo n. 123. & cum eo Gobat n. 88.

Quare, licet in loco publicationis fuisset per totam primam hebdomadam, & in dimidio secundæ hebdomadæ iter agat; poterit, finito itinere, Jubilæum lucrari. Item, licet ultimo die primæ, vel secundæ hebdomadæ, iter ingrediatur: Quia nec tunc habet hebdomadam completam, ad quietem & devotionem requisitam. Lugo *ibid.* Gobat n. 90.

Q. 5. *An teneatur ratione Jubilæi quis differre iter?*

R. Negativè. Nam Bulla sine distinctione offert gratiam iter agentibus. Gobat *ibid.* *sub finem.*

Q. 6. *An omnes peregrini & advenæ potiri possint Jubilæo concesso illi loco, in quo versantur?*

R. Affirmativè. Probat praxis: & quidem, sive perveniat ad istum locum ante, sive primùm post publicationem.

Ratio

Ratio est : Quia per præsentiam tuam in isto loco, statim acquiris jus; eum promulgatio facta perseveret semper, proindeque habeat tantas vires, quantas, si fieret præsentem te. Lugo n. 126. Gobat n. 87. & 90.

Unde, si tantum per medium diem peregrinus aut viator intra binas hebdomadas fueris in loco, in quo promulgatum est Jubilæum, poteris perinde ut incolæ loci, partem aliquam, v. g. visitationem Ecclesiarum, elemosynam, &c. perficere, reliqua autem opera alibi, continuando tuum iter, aut petere commutationem, si impedimentum occurrat.

Q. 7. An possit quis lucrari bis Jubilæum, semel in primâ, & iterum in secundâ hebdomadâ, utraq; septimanâ præstando opera præscripta?

R. Filliucius tr. 8. n. 261. respondet cum Navarro Natab. 32. n. 46. Henriquez l. 7. c. 11. n. 1. Sa v. Indulgentia n. 6. probabilius videri quod possit, præcipuè quia beneficium Principis tertio

tertio non præjudiciale latissimè interpretandum est; & quia istud magis favet Fidelium pietati, devotioni, & sensui: Quia tamen, inquit, hoc mense Mayo anni 1620. declaravit sacra Congregatio, tantùm semel acquiri Indulgentiam per Jubilæum, & semel tantùm à casibus absolvi quempiam posse; huic declarationi standum erit. Ita ille, qui & n. 278. dicit, referri Clementem VIII. idem declarasse.

Nihilominus, quia nihil authenticè de istâ utrâque declaratione innuit, cum & Sanctarellus ac Lezana, qui postea ipsi quoque Romæ scripserunt, nihil de illâ sciverint, ipseque Lugo, De Pœnit. disp. 27. n. 121. & seq. tacitè fateatur, se de eâ nihil scire, & asserat probabilem esse sententiam affirmantem Navarri, Henriquez, & aliorum multorum apud Dianam p. 3. tr. 4. R. 151. Asserunt Amicus, De Pœnit. disp. 20. n. 243. Pourné lib. gallico De Indulg. p. 2. c. 9. sine, Gobat. n. 92. & 478. cum eodem Navarro, San-

142 P. 3. De Jubilao extraordinario.
Sanctarello, Lezanâ, Dianâ p. 5. tr. 12.
R. 28. & aliis multis, videri probabili-
liorem affirmativam, cum sit conformior Bullæ, quæ non restringit ad
unam vicem. Et ita etiam tenent
Lessius in 3. p. De Indulg. dub. 9. citans
Angelum, Rosellam, & alios; Præpo-
fitus n. 96. Pellizarius Tract. de Moni-
libus c. 9. n. 20. §. Moneo 12. De Rho-
des Sect. 5. n. 5. Arsdekin.

Et hæc sententia affirmans, maxi-
mè vera est in casu, quo, obtento in
tuâ Patriâ Jubilæo, accedens ad alium
locum, in quo illud celebratur, denuò
perficis opera præscripta. Diana p. 3.
supra, cum Sanctarello, & Ugolino :
Gobat n. 94. contra De Lugo n. 122.
& Allozam v. Indulgentia Sect. 4. n. 19.
qui tamen n. 20. & ipse Lugo, ad-
mittunt, si nolueris Jubilæum in
patriâ consequi, posse te in aliâ, ubi
promulgatum est, opera præstando
lucrari.

Rectè autem pro praxi, valdè no-
tandum monet Dicastillo, De Pœnit.
tr. 9.

tr. 9. disp. 2. n. 340. quòd, cum sententia de obtinendo bis Jubilæo sit certò & solidè probabilis, atque ad absolutionem tum à censuris, tum à peccatis sufficiat sententia certò & solidè probabilis, (ut etiam ipse docuit tr. 8. disp. 10. dub. 8. & nos P. I. Sect. 1. q. 9. R. 2.) valitura sit absolutio.

Q. 8. Quid de aliis Indulgentiis in forma Jubilæi concessis, seu plenariis?

R. Eadem pro illis, quæ pro Jubilæo, militat ratio; adeoque videntur posse etiam bis seu sæpiùs obtineri, bis aut sæpiùs repetitis operibus injunctis. Gobat n. 95. & 134.

Excipe, nisi Pontifex addat limitationem; prout addidit in illâ, quam sub finem anni 1646. dedit Societati JESU, dicens posse tantùm semel obtineri. Similiter in Indulgentiâ plenariâ, quæ in templis ejusdem Societatis viget triduo Antecineralium, addiderunt Innocentius X. ejusque Successores, non nisi semel posse ab ullo obtineri.

Et

Et Sacra Congregatio Indulgentiis sacrisque Reliquiis præposita, Decreto edito 7. Martii 1678. probante Summo Pontifice, sancivit, semel duntaxat in die plenariam Indulgentiam in certos dies Ecclesiam visitantibus concessam, aut aliud pium opus peragentibus, lucriferi.

Q. 9. An lucratus Indulgentiam Jubilei primâ hebdomadâ, possit (suppositâ opinione, quòd possit bis obtineri repetendo opera præscripta) secundâ lucrari pro Defunctis, seu, iis applicare?

R. Negativè. Nulla enim Indulgentia potest (saltem authoritate æquè efficaci ac Pontificiâ) applicari Defunctis, nisi Author illius faciat expressè potestatem applicandi. S. Thomas in 4. dist. 45. q. 2. ar. 3. *questiunt.*
2. Pontifex autem nullam facit potestatem Indulgentiam istam applicandi Defunctis. Navarrus, *De Jubil.* Notab. 22. n. 1. Gobat, *De Jubil.* n. 331. & *De Indulgentiis* n. 266.

Petes, cur addiderim parenthesi,
saltem

saltem auctoritate aequè efficaci ac Pontificiâ?

R. Quia Gobat, De Indulg. P. 2. cap. 21. quamvis nullum praviura Authorem reperisset, qui tractaret, An non posset quis privatâ propriâque auctoritate, suammet Indulgentiam Deo pro Defunctis aequè offerre, ac potest jejunia, disciplinas, &c. & assereret; ipse tamen aliquando respondit, videri id fieri posse licitè & fructuosè, non quidem applicatione, infallibilem (ex ordinariâ Dei lege) effectum habente, ac fundatâ in potestate Pastoralis, seu Clavium; sed applicatione fundatâ in solâ Dei liberali acceptatione, & quæ etiam pendeat ab iis conditionibus, à quibus efficaciam orationis pendere tradunt Doctores, post S. Thomam 2. 2. q. 83.

Isti autem Resolutioni speciatim refragati sunt Diana, Cottonius, & Burghaber, Centur. 1. casu 72. quorum tamen rationibus conatur satisfacere Gobatus, & rem ulteriùs aliis exami-

146 P. 3. De Jubileo extraordinario.
mandam remittit. Idem Gobatus *cap.*
seq. pulchrè ostendit, quomodo De-
functis applicari possint, & prodesse
Indulgentiæ.

Q. 10. *An peccet, qui omittit lucrari
Jubileum?*

R. 1. Qui omittit ex contemptu,
peccat mortaliter; sicut qui contem-
nit Consilia Evangelica, & ex con-
temptu illa non servat.

R. 2. Qui omittit ex causâ gravi &
rationabili, non peccat. Ubi enim non
est lex, nec prevaricatio. Rom. 4. 15.

R. 3. Omittere ex quadam animi
remissione aut negligentia, non vide-
tur (inquit Suarez to. 4. de Relig. De
Instituto Soc. JESU, l. 9. c. 5. n. 15.) esse
per se, & ex objecto, ullum peccatum: sicut
nec omittere Divina Consilia. Tamen, mo-
raliter loquendo, si homo sciens & videns,
ac directâ voluntate omittat, vix fiet sine
ullâ culpâ, vel quia est quasi prodigalitas
quadam bonorum spiritualium; vel quia
turpis est pars, quæ non consentit toti:
quod etiam moraliter non fit sine aliquo
scanda-

scandalo; vel quia homo est nimis negligens in subveniendo spiritualiter communi bono, propter quod tales gratiæ conceduntur. Haftenus Suarez.

SECTIO III.

DE MODO, TEMPORE, ORDINE, ET
LOCO EXECUTIONIS OPERUM
PRÆSCRIPTORUM.

QUÆST. I. An opera præscripta debeant perfici ab eo, qui lucraturus est Jubilæum, sic ut non possint per alium fieri pro illo?

R. Ita debere fieri. Navarrus, *Notab.* 22. n. 2. Suarez, *to. 4. in 3. p. disp. 52. Sect. 7.* Filliucius, *tr. 8. n. 161.* Lugo, *disp. 27. n. 86.* & alii communiter.

Ratio est: Quia non est à proprietate verborum recedendum. *L. Non aliter, ff. De Legatis & Fideicommiss. 3.* Propriè autem & verè non jejunit, orat, confitetur, communicat, visitat